

Anledning til, at Finansudvalget i Fjor forhandlede med den ærede Minister, om det ikke var muligt at gøre Forsøg paa at skaffe bedre Bagthold. Bagtholdet besjerges nu af Strandfogederne, men jeg har undersøgt Strandfogedernes Instruksur og ser deraf, dels at der er Forskel paa de forskellige Kyststrækninger, og dels — hvad der er en Selvsølge paa Grund af Anledningen til deres Beseftiggelse — at deres Hverv mere gaar ud paa at bjerge Godset og paa at tage Vare paa Statskassens Ret til det ind-drevne Gods end paa at passe paa Strandinger. Følgen deraf har været, at der paa den iydste Beskyttelse ganske sikkert er foregaaet uhyggelige Begivenheder derved, at Redningsmandskabet ikke er kommet tilstrækkelig hurtigt til Stede ved Strandinger. Det er jo ved Strandinger som ved Ildbrande, at jo hurtigere Hjælpen kommer til Stede, des mere Virkning vil den faa. Nu gøres der altsaa et Forsøg mellem Gammelstagen og Raadestederne oppe i Nærheden af Stagen, og hvis det tilfredsstillende og kan gøres uden alt for enorme Bekostninger, saa vil man jo kunne gaa videre i den Retning. Men naar der staar i den paagældende Artikel, at ingen har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og at man har staaet ligegyldig over for disse ulykkelige Historier, er dette ikke Tilfældet, for Finansudvalget har taget Sagen op og nu altsaa foreløbig bragt den til et Resultat.

Udvalget har holdt Samraad med den ærede Minister om Forskud til Kommuneskasserne, inden den endelige Opgørelse af det disse tilkommende Beløb i Anledning af Alderdomsforsørgelsesloven har kunnet finde Sted. De vide jo alle sammen, at der er udkommet et Cirkulære fra Indenrigsministeriet, hvori der tilhvides Kommunerne, at de kunne faa et saadant Forskud. Jeg kan ikke sige, om dette er foranlediget ved Udvalgets Optraeden; det kom i hvert Fald temmelig kort derefter, saa det er jo muligt, at Udvalget ikke har haft den Fortjeneste, men Udvalget har i ethvert Fald gjort, hvad det kunde, ved at bringe Sagen frem. Det er jo vitterligt, at Kommuner, som ikke have optaget noget paa deres Budget til Alderdomsforsørgelse, have faaet en ekstraordinær Udgift, der først vil blive refunderet efter en længere Tids Forløb, og jeg vil snarest antage, at den højtærede Ministers og Udvalgets Tanker ere mødtes i Søn Enighed der.

Angaaende Grønland ville de Herrer finde meget udførlige Oplysninger om, hvad der er undersøgt deroppe, og man vil der-

af se, at Danmark i ethvert Tilfælde undersøger den Koloni meget omhyggelig. Om disse Undersøgelser ad Aare ville give noget rigtig godt Resultat, vides ikke, men det kan jo ikke siges andet, end at naar Danmark har Højhedsretten over dette Land, har det ogsaa den Forpligtelse at undersøge det videnskabeligt saaledes at der ikke er store Felter for andre Stater tilbage til at gaa os i Møde med der. Derimod ser det jo ikke saa fornøjeligt ud med Hensyn til den grønlandiske Handel, idet den stadig giver Understud. Dertil har Udvalget dog ikke ment at kunne føje nogen Kritik, idet det jo beror paa Salgsprisen af de grønlandiske Produkter, som vi ikke raade over. Man kan jo ikke sige andet, end at det vilde være heldigt og til Gavn for Statskassen, om de Beparelser, der kunde ske, og alt, hvad der kunde gøres for at undgaa dette Understud, kunde finde Sted; men Udvalget er selvsølgelig ikke i Stand til at paavise, hvorledes dette kunde lade sig gøre. Udvalget har ment, at der skulde gøres en Regnskabsforandring, navnlig for at man kunde have en nøjagtigere Sammenligning mellem de ny Regnskaber og de tidligere Aars; i tidligere Aar var der et fast aarligt Tilskud af 36,513 Kr. 25 Ø. fra den grønlandiske Handel til den grønlandiske Mission. Det opfører man nu ikke mere, men Udvalget er af den Mening, at det helst stadig burde opføres til Udgift her, og saa vilde det komme til Indtægt under den grønlandiske Mission.

Scharling: Der er kun to Punkter paa det foreliggende Afsnit af Budgettet, hvor det Mindretal, hvortil jeg hører, har fundet tilstrækkelig Anledning til at stille sig fra det øvrige Udvalg. — Det første Punkt er Oprettelsen af et tredje Departement under Indenrigsministeriet. Efter hvad den ærede Ordfører nu udtalte, vil det jo ses, at det mest har været formelle Betænklichkeiten, der have bragt Udvalgets Flertal til at foreslaa denne Bevilling udiømt ved denne Lejlighed, men uagtet vi fra vor Side anerkende Berettigelsen af det fremsatte Ønske om, at denne Post maatte blive gjort til Genstand for et særligt Lovforslag, have vi dog ment, at det var rigtig, at vi allerede herved tilkendegav vor Opfattelse af Nødvendigheden af Oprettelsen af et saadant tredje Departement, idet det ganske sikkert maa erkendes, at de under Indenrigsministeriet hørende Sager ere voksende saa betydelig baade i Antal og i Omfang og i Forskelligartethed i de senere Aar, at det Antal Departementer, som man i tidligere Tid har